

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central (v mene a záujme svojich členov — štátnych zamestnancov s osobitným postavením — príslušníkov polície IPJ Tulcea)

Žalovaní: Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia článku 17 ods. 1 a článkov 20 a 21 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bránia zníženiu platov, tak ako bolo toto zníženie upravené rumunskými zákonmi č. 118/2010 a č. 285/2010?
2. Majú sa ustanovenie článku 15 ods. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na základe ktorých bola rumunská vláda povinná informovať Generálneho tajomníka Rady Európy o tomto zamýšľanom opatrení a o dĺžke jeho platnosti vykladať tak, že postihujú zákony č. 118/2010 a č. 285/2010 neplatnosťou?

Odvolanie podané 26. marca 2012: Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 9. januára 2012 vo veci T-407/09, Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH/Európska komisia

(Vec C-145/12 P)

(2012/C 138/15)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH (v zastúpení: M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, J. Dammann de Chaptó, Rechtsanwältin)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG, Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG

Návrhy odvolateľky

1. zrušiť napadnuté uznesenie v celom rozsahu;

2. s konečnou platnosťou rozhodnúť vo veci a zrušiť rozhodnutie Komisie z 29. júla 2009 (D/53320), v každom prípade ale s konečnou platnosťou rozhodnúť o prípustnosti žaloby vo veci T-407/09,

subsidiárne:

určiť, že Komisia v rozpore s povinnosťami, ktoré jej vyplývajú z článku 108 ZFEÚ a z nariadenia (ES) č. 659/1999, nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ;

3. zaviazať Komisiu a jej vedľajších účastníkov konania na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj trov prvostupňového konania vo veci T-407/09.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Podané odvolanie smeruje proti uzneseniu Všeobecného súdu z 9. januára 2012 vo veci T-407/09, ktorým tento súd zamietol ako neprípustnú žalobu terajšej odvolateľky o neplatnosť rozhodnutia Komisie, ktoré sa údajne nachádza v jej liste z 29. júla 2009, v ktorom sa vysvetľuje, že na určité žalobkyňou uzatvorené zmluvy o predaji bytov v rámci privatizácie verejných bytov v Neubrandenburgu sa nevzťahuje článok 87 ods. 1 ES, a o určení, že Komisia bola nečinná v zmysle článku 232 ES, keďže nezaujala stanovisko k týmto zmluvám podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Odvolateľka opiera svoje odvolanie v podstate o štyri odvolacie dôvody:

Po prvé napadnuté uznesenie porušuje článok 263 ods. 4 ZFEÚ, pretože Všeobecný súd nesprávne vychádzal z predpokladu, že v prípade listu Komisie z 29. júla 2009 nejde o napadnuteľné rozhodnutie v zmysle tohto ustanovenia. Všeobecný súd vyložil list iba na základe jeho znenia. Podľa zásad, ku ktorým dospel Súdny dvor vo svojej ustálennej judikatúre, mal však Všeobecný súd zohľadniť povahu listu, zámer, ktorý ním Komisia sledovala, a kontext, v ktorom bol list napísaný.

Po druhé napadnuté uznesenie porušuje zásadu práva Únie týkajúcu sa poskytnutia účinnej súdnej ochrany. Všeobecný súd odôvodnil nenapadnuteľnosť listu Komisie z 29. júla 2009 v podstate tým, že Komisia označila právne posúdenie pomoci, ktoré sa v liste nachádza, ako „predbežné“. Ak by Komisia mohla urobiť z konečného právneho posúdenia opatrenie bez právnych účinkov iba tým, že svoje posúdenie slovne označí ako „predbežné“, záviselo by vydanie napadnuteľného rozhodnutia iba od jej voľnej úvahy. Účinná súdna ochrana individuálnych práv by už potom nebola možná.

Po tretie napadnuté uznesenie porušuje aj článok 265 ZFEÚ, pretože Všeobecný súd v súvislosti s listom z 29. júla 2009 jednak rozhodol, že ho nemožno napadnúť, a jednak nesprávne konštatoval, že nie sú splnené predpoklady prípustnosti žaloby o nečinnosť. V dôsledku toho odvolateľka prišla o všetky možnosti právnej ochrany.

Nakoniec uznesenie obsahuje viaceré nedostatky v odôvodnení a porušuje tým povinnosť odôvodnenia podľa článku 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

Žaloba podaná 26. marca 2012 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko

(Vec C-148/12)

(2012/C 138/16)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch a G. Braun, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Spolková republika Nemecko si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/110/ES zo 16. decembra 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2004/49/ES o bezpečnosti železníc Spoločenstva ⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— určiť, že Spolková republika Nemecko je podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ povinná z dôvodu nespĺnenia povinnosti oznámiť opatrenia, ktorými sa preberá smernica, zaplatiť penále vo výške 148 094,10 eura za každý deň, splatné na účet vlastných zdrojov Európskej únie,

— zaviazat Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 24. decembra 2010.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 345, s. 62.